

Resposta al article de Romà Seguí aparegut en la seua revista, núm. 29-30

Benvolgut Romà:

He llegit el teu article sobre la Biblioteca Pública de Valencia en la revista *Métodes d'Informació* núm. 29-30 de 1999, ps. 40-41

Com em considere responsable del 20 aniversari d'esta institució i de l'estat i situació de la Biblioteca (l'un i l'altre estan prou relacionats), vaig a comentar algunes qüestions que plantejes.

La “celebració” es deu fonamentalment a l'interés que tenim de posar en coneixement del públic que la Biblioteca Pública de València va a ser objecte d'una reforma. La proposta va ser plantejada fa més de dos anys.

Com era lògic, el fet que estiguera pròxim el trasllat dels fons de “Nicolau Primitiu” (Biblioteca Valenciana) ha influït en les fases de la remodelació. També he de dir que les dos Administracions de què depén esta Biblioteca estan d'acord a portar a cap este projecte que ha sigut divulgat per la premsa. Afortunadament, els periodistes s'han sentit interessats pel futur d'este centre i han dedicat alguns articles en els periòdics (*Levante*, *Las Provincias*, *El Mundo*, *El País*). Els polítics no.

No em sorprén que siguem els professionals els que vegem les fallades y deterioració d'aquesta Biblioteca, de la mateixa manera és necessari assenyalar que, com tu has escrit altres articles diferents sobre la Biblioteca, no anaves a repetir-te. Jo solc parlar amb el públic, gent molt diversa i no veuen la Biblioteca com la veig jo, no es fixen als mobles i a vegades ni en els llibres deteriorats, ni que haurien d'haver-hi més centres com este, amb freqüència es queden sorpresos pel nombre de gent, pels serveis que es presten, etc.

També em pareix que he de donar una mínima informació sobre la documentació que existix sobre esta Biblioteca. Els primers deu anys compten amb un text imprés de Pilar Faus Sevilla i els següents, per a aquells professionals que ho desconeguen, figuren en les estadístiques del Ministeri d'Educació i Cultura y en les de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència i en algunes publicacions de congressos i Jornades Culturals.

Amb relació a les irritacions cutànies d'alguns companys, van ser examinades i les anàlisis del pols ambiental han donat negatiu, t'envie les conclusions de l'empresa que va fer l'informe i toque fusta.

Hem coincidit amb tu en la canço per este any tan especial, ens hem recordat molt de J.M. Serrat i el seu optimisme dels primers 20 anys, però també ho hem contrastat amb els d'aquell tango, eren altres 20 anys, "que veinte años son nada". Els nostres han sigut molt forts.

En fi, que s'acaba un període de la lectura pública a València. Com he assenyalat en més d'una ocasió: pretendre des d'un únic centre facilitar la lectura i la informació, a quasi 800.000 habitants, escapa a qualsevol estudi i suposa prou desavantatges, com les que veiem els professionals; desgast exagerat del mobiliari i dels fons bibliogràfics, massificació, etc. Confiem que estem més prop de una bona planificació de la lectura y informació a la ciutat de València i que la remodelació de esta Biblioteca siga una aposta per la qualitat, eficàcia i comunicació.

Una cordial salutació.

Carolina Sevilla Merino
Directora de la Biblioteca

✍

